

Životní jubileum profesora Františka Zezulky

Letos v srpnu oslavil své životní jubileum profesor František Zezulka, člen redakčního kruhu časopisu Automa.

František Zezulka se narodil 1. srpna 1943 v Počátkách. V roce 1968 absolvoval Fakultu elektrotechniky Vysokého učení technického v Brně, obor technická kybernetika. Po třiletém zaměstnání jako výzkumný pracovník nastoupil na Vysoké učení technické v Brně. V roce 1978 získal tamtéž titul kandidáta věd. Na VUT pracoval až do roku 1987, kdy odešel do Šmeralových závodů, v nichž pracoval na vývoji řídicích systémů lisů, a potom do Výzkumného ústavu stavebních hmot, kde se zabýval počítačovým řízením technologických procesů. Od roku 1990 pracoval opět na VUT, kde habilitoval a v roce 2004 byl jmenován profesorem. Působil v ústavu automatizace a měřicí techniky Fakulty elektrotechniky a komunikačních technologií a byl garantem předmětu Automatizace procesů. V současné době pracuje na katedře technických studií Vysoké školy polytechnické v Jihlavě.

Dne 8. srpna se sešlo několik jeho absolventů a bývalých kolegů, aby svému panu profesorovi poblahopřáli a zavzpomínali na studentská léta. Dovolte mi několik osobních postřehů.

Petr Boček, výkonný ředitel, AMTEK, spol. s r. o.

Ze svých studií u profesora Zezulky mám mnoho vzpomínek. Vybavuje se mi, jak jezdil na cvičení ve vojenských baráckách na Kraví hoře v Brně na kole Favorit, jak jako asi jediný v 80. letech na VUT propagoval seznamování se s PLC – začínal tenkrát s PLC Omron. Vzpomínám si také, jak v rámci Sdružení AS-Interface ČR stále „stranou“ krásně pochyboval, jestli má AS-i vedle tehdy populárního Profibusu vůbec šanci.

Vlastimil Braun, jednatel společnosti COMPAS Automatizace, spol. s r. o.

Byl jsem studentem profesora Zezulky na FEKT VUT, obor technická kybernetika. Učil nás například rozlehlé řídicí systémy a myslím i další předměty, spíše ve vyšších ročnících. Vždy jsem oceňoval jeho empatii a schopnost rozumět studentům, kterým se

snažil pomáhat a motivovat je, ne je „otrávovat“ různými formálními požadavky. Jeho ohromnou předností, na rozdíl od většiny dalších vysokoškolských učitelů, byl inteligentní humor, kterým nás často rozesmál i v situaci, když jsme s ním měli hodinu poránu a mnoho z nás „dospávalo“. Tak si do-



Obr. 1. Setkání bývalých studentů a kolegů s prof. Františkem Zezulkou v kavárně Podnebí v Brně

kázal získat přirozenou autoritu a byl jedním z nejlepších vyučujících na celé elektrotechnické fakultě.

S profesorem Zezulkou jsem spolupracoval i po absolvování školy. Zval si odborníky z praxe na hodiny výuky svého předmětu pro čtvrté a páté ročníky. Za naší firmu jsme s kolegou připravovali přednášky na téma MES a řízení dávkových výrobních procesů podle standardu ISA 88. Výuku jsme s jeho přispěním podporovali i instalací našeho systému MES/MOM COMES, školením studentů a pomocí při projektových pracích studentů, kteří využívali COMES jak pro laboratorní práce, tak pro ročníkové a diplomové práce. Rovněž jsme vedli diplomové práce.

Pod vedením profesora Zezulky proběhl v letech 2018 až 2019 mezinárodní výzkumný projekt VUT Brno s univerzitou Otto von Guericke v Magdeburku, za účasti naší firmy a firmy Timap Berlin jako partnerů z průmyslu. Výsledkem bylo vyvinutí Inteligentního

výrobního managementu – v podstatě řešení smart factory ve vizi Industrie 4.0, unikátního řešení, které asi první na světě využívá standardizovaná digitální dvojčata AAS pro řízení výroby a logistiky. Tento systém byl mezi exponáty navrženými na Zlatou medaili MSV 2019.

Tomáš Halva, jednatel ve společnosti Beckhoff Automation (Česká republika a Slovensko)

Pan profesor Zezulka pro mě představuje nejen experta na automatizaci, ale i skvělého člověka. Známe se s ním už od dob svých studií na VUT, kde jsem – dnes již před více než dvaceti lety – studoval kybernetiku v ústavu automatizace a měřicí techniky VUT. Nechci nyní hovořit o jeho expertních znalostech v oboru – o nich nikdo nepochybuje. Kdo ho zná, dá mi za pravdu,

že automatizací, digitalizací a v posledních letech zejména tématem Industry 4.0 doslova denně žije. Pana profesora však také znám jako nesmírně vřelého, lidského a přátelského člověka. Nevídáme se často, ale když se nám to poštěstí, nikdy neopomene zmínit, že máme oba rádi běžky a že máme společný oblíbený region – Vysočinu (odkud pocházím a kde on zejména v posledních letech nejvíce působí). A okamžitě pokračuje i vzpomínkou na setkání před lety s mou manželkou, která – jak si okamžitě vybaví – má kořeny v Jeseníkách. A kromě nových trendů v automatizaci probereme i hory, rodinu a spoustu dalších věcí.

Rád bych panu profesorovi popřál do dalších let hlavně pevné zdraví a spoustu životní energie, kterou vždy kolem sebe rozdává plnými hrstmi.

K tomuto přání Tomáše Halvy se jménem celé redakce časopisu Automa rád připojuji.

Petr Bartošík, Automa



Na webových stránkách www.automa.cz lze časopis prolistovat i prohledat fulltextovým vyhledávačem.

AUTOMA